

gáragy: garat.	gönye: gyöngé.
gazol: amikor csak a gázot kapálják ki a vetésből, a földet nem bántják, gázolás-nak hívják.	göröje: máléféle.
gágároz: gágog (liba).	göröntye: göröngy.
gájz: gáz.	gudrincs: elálló hajfűrt, huncu'ka.
gógyó: fej [tréfás]. Van itt a gógyóba!	gugyrodik: kuporodik.
gögös: gögös.	gugyúl: guggol.
gögyögtet: dédelget (kisgyereket, lányt).	összegúzsol: összeszorít, gyűr pl. kelmét).
	ügyű: 1. követasszony, 2. rözse-csomó.
	(Folyt. köv.) Bálint Sándor.

Közmondások, szólások.

(Karakószörcsök, Veszprém vármegye.)

- Êmégy, min' *Bence* Noszlopra: hiába járt, nem végzett semmit.
 Száz *bunak* sincs éllat haszna: igen régi közmondás, ma nem igen hallani.
Bocskorba keresnyi, csizmábo köttenyi avválik böcsületédre: nyáron dolgozzék, hogy legyen téliruhára valója.
 Egyik kezibe a *bot*, másikba az irgalom: büntet, ha kell, de azután megbocsátóan adakozik.
Uticifra — házironda: ha utcára megy cifra, otthon tisztátalan.
Csere-csala: aki csereberél, ráfizet a cserére.
 Egy-két napig *dinom-dánom*, höttig való szánom-bánom: lakodalomkor mondogatják.
Dolog nem nevel helés testét: nem fejlődik csinosra, kinek ifjúkorában túlsokat kell dolgoznia.
 Êb helétt êb támod: nem kell sajnálni, ugysis rossz volt, majd akad másik, pld. cseléd.
 Akki *ebet* nyul után bottá kő hajtanyi, annak fene sê észik a foktábú: mit sem ér annak munkája, kit úgy kell munkára hajtani.
 Vess az *êbnek*, nem ugat, ha mégész, mégharap: közmondás a hálátlan-ságról.
 Maj az az *ehês* május: mégtanitt! gúnyos fényezetés, adod még te alább is. (Tavaszi kenyérszükség.)
Êsztadó van, de esszénynyító nincs: tanácsot adnak, de pénzt nem.
Mégenné a pudvás körösztfát is: telhetetlen, éhenkórász.
 Némegyibének *faik* ám a neve: így védi meg a magát, ha valaki elveszett holmiját keresi rajta.
 Mihaszna, *finyês* a tál, de üres: hiába hencegnek, mindenki tudja, hogy nem bővelkednek.
 Êgy a *füzeccsig*, ha üsz, ha ász: egy a fizetség, ha ülsz, ha állsz.
 Sürü *gazda* — ritka köntös: sok helyváltoztatással nem gyarapodhat a cseléd (gazdasági cseléd.)
Gazdag embêr: halálánok, szeginembêr disznájának nahhire van: mind a kettô feltűnô.

Csaknem ráfuzettem a *gubacsra*: majdnem rosszul járt valami ügyben. Árkon kívül *hégymester*: nincs beleszólása valami ügybe.

Héttél-hétnyár megtanította az embért (aszmonta az én öreganyám): idővel bele lehet tanulni mindenbe, igen régi közmondás.

Héttél-hétnyár váloaszt: majd elválík idővel.

Ígiretbír — osztott koszt: szegődéskor többet ígérnek a cselédnek, mint amennyit később megadnak.

Maj megtudod hányó *kalács*: tréfás fenyegetés.

Kilenckő *főkél* ugye, ha vérrad — ha nem: gúnyolódik olyannal, ki későn kelt.

Kéccer *kétt* kenyér — két szelet kenyér (asztartották a rigiek): kiadósabb, mint az egyszeri kelés után megsütött.

Kert mindig hajtott embért kíván: csak úgy szép a kert, ha szüntelen munkálják.

Hát mi akkő *kertén* kívül vagyunk: nem jutottunk bele valami érdekkörbe. Ollan, mind a *kétszünü* keszkenyő: ravasz, kétszínű.

Másnok *keze-lábo* vótam, — nem ismertem mi az éggy anyja: árvalányként idegennél szolgált, az nevelte.

Szükkonyha — jóítvány: mondják a takarékos főzésre, — s a diétás kosztra is.

Se *kökük*, se verebék: gyermektelenek, se kutyájuk, se macskájuk.

Ki vagy kenve *kutyazsirrá*: kitanult, álnok.

Meglapú, mind a *lasponyabokor*: hibája tudatában meghúzza magát.

Hosszi *nyugodalom*, víkon fölöstököm: sovány élelmezésre telhet csak annak, aki nem koránkelő.

Nem esik porba a *pecsenyéje*: jól számított, mikor behizelegte magát valakinél.

Uripompa — kódiskonyha: mondják olyanokra, kik erejükön felül költenek cicomára.

Ollan *rukfő*-haddott formán: felületesen elvégzett munkára mondja.

Nem kő a vizet *sárjáig* innya: nem kell túlhajtani semmit.

Ad az Isten mindenkinek *sarkantyút*, de sok nem tuggya mégpöngetni: nem tudja a szerencsés alkalmat kihasználni.

Rámaratt vakjába, mind a *szamárro* a füle: érdeme nélkül szerencse érte, örökség, vagy hasonló.

Szó — szellő: nem lehet az ígéretre adni.

Szóbul írt az embér: mégbeszéléssel lehet megértésre jutni.

A kutya nem ette még a *telet*: lesz még hideg idő, mondják, mikor későn áll be a tél.

A fősvintű gyut, de a *torkostú* nem: a fősvény csak ad, de a torkos mindent maga megeszik.

Nem hijábo, *tűske* is a hégvivé gyün: a gyermek ráüt a szülőre, annak ismert jó, vagy rossz tulajdonságát örökölve.

Né *vetközzem* lé addig, még fekünnyi nem akarok, (aszmtonta nekem a plébánosur): azt a tanácsot kapta, hogy ne frassa még életében másra a birtokát.

Lókocsit a vasáér, *vinasszont* piziér mekkő böcsünyi: lókocsit vasáért, vénasszonyt pénzéért meg kell becsülni.

H. Csizmazia Olga.